

WEBB

DOMSTOLENS DOM
17. maj 1994^{*}

I sag C-294/92,

angående en anmodning, som Court of Appeal, London, i medfør af artikel 3 i protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

George Lawrence Webb

mod

Lawrence Desmond Webb,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 16, nr. 1, i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og D. A. O. Edward samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet (refererende dommer), G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn,

^{*} Processprog: engelsk.

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— George Lawrence Webb ved Barrister Michael Briggs

— Lawrence Desmond Webb ved Barrister Mark Blackett-Ord

— Det Forenede Kongerige ved Sue Cochrane, Treasury Solicitor's Department,
som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis og Pieter
van Nuffel, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at George Lawrence Webb ved Barrister Michael Briggs og Barrister Philip Moser, Lawrence Desmond Webb, Det Forenede Kongerige ved John D. Colahan, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, og ved Barrister David Lloyd Jones samt Kommissionen har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 16. november 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. februar 1994,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved kendelse af 27. februar 1992 indgået til Domstolen den 3. juli 1992 har Court of Appeal, London, i medfør af artikel 3 i protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handels-sager, forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af konventionens artikel 16, nr. 1, herefter benævnt »konventionen«).

- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag, som George Lawrence Webb har anlagt mod sin søn Lawrence Desmond Webb angående en fast ejendom i Frankrig.

- 3 I 1971 indgik George Lawrence Webb en aftale om køb af en lejlighed i Antibes. De nødvendige midler til købet skaffede han til veje i England.

- 4 De tilladelser fra Bank of England, der krævedes i henhold til den britiske valuta-kontrollovgivning, blev opnået på det grundlag, at ejendommen ville blive købt i sønnens navn. De nødvendige midler blev herefter overført fra faderens bankkonto i England til en konto, sønnen havde åbnet i Antibes. I oktober 1971 overførte sælgeren adkomsten til lejligheden til sønnen.

- 5 Efter købet brugte såvel faderen og hans kone som sønnen ejendommen som feriebolig, idet faderen afholdt størstedelen af vedligeholdelsesudgifterne.
- 6 Den 26. marts 1990 anlagde George Lawrence Webb sag mod sønnen ved High Court of Justice. Han nedlagde principalt påstand om, at det blev fastslået, at sønnen sad inde med ejendommen som trustee, og om, at sønnen tilpligtedes at oprette de dokumenter, der er nødvendige for at overføre adkomsten, the legal ownership, til faderen.
- 7 Sønnen rejste indsigelse mod de engelske domstoles kompetence. Han gjorde gældende, at da sagen vedrørte en rettighed over fast ejendom, havde de franske retter enekompetence. Han henviste i den forbindelse til konventionens artikel 16, nr. 1, hvori det hedder:

»Enekompetente, uden hensyn til bopæl, er:

- 1) a) i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom, retterne i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende;

...«

- 8 I sin afgørelse af 23. maj 1991 anførte High Court dels, at faderens krav støttedes på et fiduciarisk retsforhold mellem ham og sønnen, dels, at faderen hverken ønskede, at det blev fastslået, at han var ejeren, at blive indsat i besiddelsen af ejendommen eller at opnå en berigtigelse af tingbogen, men at sønnen tilpligtedes at oprette de dokumenter, der var nødvendige for at overdrage »the legal ownership« til lejligheden til ham. High Court udledte heraf, at sagen ikke vedrørte rettigheder over fast ejendom i konventionens artikel 16, nr. 1's forstand, og forkastede indsigelsen om, at den savnede kompetence.

9 Med hensyn til realiteten fandt High Court, at Lawrence Desmond Webb forvaltede lejligheden i kraft af en resulting trust. Når en person finansierer købet af et formuegode i en anden persons navn, formodes han efter engelsk ret — hvis der ikke foreligger en klar gavehensigt — at have bevaret the beneficial interest (den egentlige ejendomsret) til godet, hvis nominelle ejer formodes at være the trustee. For at afkræfte denne formodning gjorde Lawrence Desmond Webb gældende, at han havde fået lejligheden som arveforskud (presumption of advancement). Dette argument fandt High Court imidlertid ikke overbevisende. Retten udledte derimod af George Lawrence Webb's brug af lejligheden, at han havde haft til hensigt selv at beholde formuegodet.

10 Lawrence Desmond Webb appellerede afgørelsen. Han gjorde udelukkende gældende, at High Court's afgørelse om, at konventionens artikel 16, nr. 1, ikke fandt anvendelse på sagen, var urigtig. Da Court of Appeal, London, var i tvivl om, hvordan bestemmelsen skulle fortolkes, anmodede den Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er sagen Webb mod Webb, 1990 W. nr. 2827 for High Court of Justice, Chancery Division, en sag, hvori de franske domstole har enekompetence ifølge en korrekt fortolkning af Bruxelles-konventionens artikel 16, nr. 1?«

11 Med spørgsmålet ønsker den nationale ret i det væsentlige oplyst, om en sag, hvorunder der nedlægges påstand om, at det fastslås, at en person sidder inde med en fast ejendom som »trustee«, og om, at han tilpligtes at oprette de dokumenter, der er nødvendige for, at the legal ownership overgår til sagsøgeren, er en sag om fast ejendom i konventionens artikel 16, nr. 1's forstand.

12 Under henvisning til, at kriteriet for, om artikel 16, nr. 1, finder anvendelse, må være sagsøgerens endelige mål, og at det endelige formål med George Lawrence Webb's søgsmål er at opnå ejendomsretten til lejligheden, har Lawrence Desmond Webb og Kommissionen gjort gældende, at hovedsagen er omfattet af artikel 16, nr. 1.

- 13 Dette kan ikke tiltrædes.
- 14 Artikel 16 tillægger retterne i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende, enekompetence i sager om rettigheder over fast ejendom. Det fremgår af dommen af 10. januar 1990 i Reichert og Kockler-sagen (sag C-115/88, Sml. I, s. 27) — hvori der skulle træffes afgørelse om, hvorvidt reglen om denne enekompetence finder anvendelse på en sag, der anlægges af en kreditor med påstand om, at en retshandel vedrørende en fast ejendom, som kreditor hævder er blevet indgået af hans debitor til skade for hans rettigheder som kreditor, ikke kan gøres gældende over for ham — at det forhold, at en rettighed over fast ejendom berøres af sagen, eller at sagen har forbindelse med en fast ejendom, ikke er tilstrækkeligt til, at artikel 16, nr. 1, finder anvendelse. Søgsmålet skal være baseret på en tinglig ret, ikke på en personlig ret, idet der dog gælder en undtagelse for så vidt angår leje og forpagtning af fast ejendom.
- 15 Formålet med den sag, der i dette tilfælde er indbragt for den forelæggende ret, er at få fastslået, at sønnen som trustee forvalter ejendommen til fordel for faderen, og at han i denne egenskab har pligt til at oprette de dokumenter, der er nødvendige for at overdrage »the legal ownership« til faderen. Faderen gør ikke krav på allerede nu at være indehaver af rettigheder, der direkte vedrører ejendommen, og som kan gøres gældende over for alle, men påberåber sig kun rettigheder i forhold til sin søn. Følgelig er sagen ikke en sag om rettigheder over fast ejendom, jf. konventionens artikel 16, nr. 1, men en sag om personlige rettigheder.
- 16 Desuden foreligger de retsplejehensyn, som ligger til grund for konventionens artikel 16, nr. 1, ikke i denne sag.
- 17 Som Domstolen har fastslået, er den enekompetence i sager om rettigheder over fast ejendom, der er tillagt retterne i den stat, hvor ejendommen er beliggende, begrundet i, at sådanne sager ofte kræver efterprøvelser, forespørgsler og syns- og skønsforretninger, som nødvendigvis må afholdes på stedet (jf. dom af 14.12.1977, sag 73/77, Sanders, Sml. s. 2383, præmis 13).

- 18 Som George Lawrence Webb og Det Forenede Kongerige med rette har anført, er det forhold, at det formuegode, der forvaltes i form af en »trust«, har karakter af en fast ejendom, og det sted, hvor formuegodet befinder sig, imidlertid uden betydning for spørgsmålene i hovedsagen, som ville have været den samme, hvis den havde vedrørt en lejlighed i Det Forenede Kongerige eller en lystyacht.
- 19 Det forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at en sag, hvorunder der nedlægges påstand om, at det fastslås, at en person sidder inde med en fast ejendom som trustee, og om, at han tilpligtes at oprette de dokumenter, der er nødvendige for, at the legal ownership overgår til sagsøgeren, ikke er en sag om fast ejendom i konventionens artikel 16, nr. 1's forstand.

Sagens omkostninger

- 20 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongerige og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser
kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Court of Appeal, London, ved kendelse af 27. februar 1992, for ret:

En sag, hvorunder der nedlægges påstand om, at det fastslås, at en person sidder inde med en fast ejendom som trustee, og om, at han tilpligtes at oprette de dokumenter, der er nødvendige for, at the legal ownership overgår til sagsøgeren, er ikke en sag om fast ejendom som omhandlet i artikel 16, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.

Due	Moitinho de Almeida	Díez de Velasco
Edward	Kakouris	Joliet
Rodríguez Iglesias	Zuleeg	Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. maj 1994.

R. Grass
Justitssekretær

O. Due
Præsident